

Paula Hartmanin seminaarin avauspuheesta:

”..... valoitin lyhyesti miten TasausKohtuusPajamme on päätenyt järjestämään tämän seminaarin. Totesimme keskustelumme hyvin varhaisessa vaiheessa, että jos kaikki maailman ihmiset eläisivät niin kuin me länsimaalaiset, tarvitsisimme kolme maapalloa. Aikaisin syksyllä ylitetään maapallolla se raja, jolloin vuoden luonnonvarat ovat kulutettu loppuun ja lainaamme tulevilta sukupolvilta. Kun pajassamme puhuimme ihmisen **hiilijalanjäljestä** totesimme, että **kolme isointa tekijää ovat miten me ihmiset asumme, liikumme ja syömme.**

Ruoalla on suurin ympäristövaikutus ja se on suurin teollisuuden ala koko maailmassa. Maailman ruoka riittäisi kaikille jos se jaettaisiin tasan. [...]

Miten me kuluttajina teemme valintoja?

Kuinka tietoisia olemme ostamamme ruoan alkuperästä ja tuotanto-olosuhteista?

Mitä tiedämme eläinten, ihmisten ja muun ympäristön hyvinvoinnista ruokatuotteen elinkaaren aikana?

Keskustelimme kuluttajan näkökulmasta eettisyydestä, ekologisesta ja sosiaalisesta kestävydestä. Kuitenkin törmäsimme siihen tosiasiaan, ettemme voida kuluttajina vaikuttaa kaikkeen.

Miten julkinen ateria tuotetaan? Miten tietoista se on? Miten siinä vaalitaan kestävää kehitystä ja laajasti ymmärrettyä hyvinvointia - lasten, nuorten, vanhusten, eläinten ja luonnon tarpeita huomioon ottaen? Huomasimme, ettemme ole vain kuluttajia vaan myös **kansalaisia, ihmisiä...**

Lähin julkinen ateria on oman kaupunkimme tarjoama ruokapalvelu. Meitä takopajalaisia kiinnostaa kohtaaminen ja vuoropuhelu, läpinäkyvyys ja yhteistyö. Siksi olemme kutsuneet teidät tänne ja toivomme, että kaikki saatte uutta tietoa, puhtia ja uskoa tulevaisuuteen!”